

Men naar der kommer ekstraordinære Arbejdsløshedstider som i Øjeblikket, egner den gældende Arbejdsløshedslov sig slet ikke til at afbøde den Nød, der er blandt Arbejderbefolkningen. Saa maa vi fra vor Side kræve foretaget ekstraordinære Foranstaltninger fra den højtærede Regerings Side, saa maa vi kalde paa Statens Hjælp ganske ekstraordinært — den gældende Arbejdsløshedslov behøver i og for sig ikke at ændres af den Grund —, men det maa være ganske ekstraordinære Foranstaltninger, Regeringen foretager, bl. a. for at komme alle disse mange Mennesker til Hjælp, hvis Arbejdsløshedsunderstøttelse er udløbet. Og disse ekstraordinære Foranstaltninger skal naturligvis først og fremmest bestaa i at skaffe Arbejde, da jeg tror, at vore arbejdsløse intet hellere ønsker end at komme til at arbejde. Jeg bemærkede under den forrige Valgkamp, at man fra Venstres Side var tilbøjelig til at ræsonnere som saa: Javel, men skal der skaffes Arbejde, saa skal man ogsaa kunne flytte de forskellige Arbejdere fra det ene Fag til det andet. Nu vil jeg gerne sige til dette høje Ting, at da vi satte Jordarbejder i Gang i Vejle, maatte vi i Virkeligheden søge saa vidt muligt at holde Industriarbejderne og de faglærte Arbejdere borte fra Jordarbejderne; vi havde nemlig tilstrækkelig mange arbejdsløse Arbejdsmænd til dette Arbejde, og det var os ikke muligt at sætte flere i Gang. Men disse faglærte Folk vilde absolut have Jordarbejde, og de fik ogsaa paa et vist Tidspunkt noget. Det synes at tyde paa, at vi fra vor Side i alle Tilfælde ved midlertidige Foranstaltninger slet ikke er saa bange for at tage fat i det grove Arbejde.

Jeg vil sige til den højtærede Regering, at skal man, som sagt — og det ligger jo meget nær for —, sætte ekstraordinære Foranstaltninger i Gang for at bøde paa Arbejdsløsheden, bør det først og fremmest ske ved at skaffe Arbejde. Men forsaavidt man ikke kan skaffe Arbejde, maa jeg bede den høje Regering om hurtigst muligt at træffe andre Foranstaltninger. Og her bliver da Tale om sociale Foranstaltninger. For det er noget, der siger sig selv, at man ikke kan være bekendt at henvise disse arbejdsløse til en offentlig Forsørgelsesanstalt, man kan ikke være bekendt at henvise dem til det offentlige Fattiggæsen, navnlig ikke efter, at den højtærede Kirkeminister paa en saa drastisk Maade har karakteriseret dette Fattiggæsen.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne, der genoptages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 3⁵⁰.

Mødet genoptoges Kl. 7.

Anden Næstformand (Parkov): Ved Skrivelser af Dags Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov angaaende nogle Ændringer i Bestemmelserne om Nyvalg af Menighedsrepræsentationer og Valg af Præster i de sønderjydske Landsdele og

Forslag til Lov, hvorved den danske Lovgivning om offentlige Bibliotekers Ret til Frieksemplarer af Tryksager udvides til at gælde for de sønderjydske Landsdele, hvilke Lovforslag er vedtagne af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslagen maa blive Folketinget forelagt. Eksemplarer vil blive omdelt.

Ærede Medlemmers Opmærksomhed henledes paa, at det første af disse Lovforslag med Tingets forventede Billigelse vil blive behandlet i et senere Møde endnu i Dag.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1921 til 31. Marts 1922.

Forhandlingen genoptoges.

Olufson: Jeg skal først tillade mig at fremføre et Par lokale Spørgsmaal, hvoraf det ene allerede har været omtalt under denne Finanslovdebat, og paa hvilket den højtærede Trafikminister ganske vist i Aftes gav et Svar, men et Svar, der i alt Fald ikke tilfredsstiller mig og ej heller den Egn, hvorom Talen er. Det ærede Medlem Hr. Heilesen har omtalt Forholdene i Vendsyssel og anmodet om, at der kunde komme en bedre Dagforbindelse. Det Tog, der nu gaar fra Frederikshavn om Morgenen, har ikke Forbindelse med det første Eksprestog fra